

Beskatning af lønmodtagere

Let værdifastsættelsen af medarbejderaktier

UDFORDRINGEN

Når en virksomhed aflønner sine ansatte med medarbejderaktier mv., er det af skattemæssige årsager nødvendigt at opgøre værdien af disse aktier. Værdien afgør, hvor meget medarbejderen skal betale i skat, herunder om noget af værdien ligger ud over grænserne i ligningslovens § 7 P og eventuelt omfattes af ligningslovens § 28.

For en noteret virksomhed er værdifastsættelsen af aktierne ligetil, men hvis virksomheden ikke er noteret (på en børs eller tilsvarende), er der ikke en uafhængig markedsværdi, som kan anvendes til værdifastsættelsen.

Unoterede virksomheder har derfor mulighed for at læne sig op ad to værdiansættelsescirkulærer fra skattemyndighederne (de såkaldte 2000-cirkulærer). Cirkulærerne er dog kun vejledende, hvorfor skattemyndighederne kan skønne en anden værdi på aktierne mv. med konsekvens for både virksomhed og medarbejder. For skattemyndighederne betyder det, at de nødvendigvis – hver gang en unoteret virksomhed bruger medarbejderaktier – må tage stilling til, hvorvidt cirkulærerne i dette tilfælde er retvisende. Hvis ikke, skal der foretages en særskilt værdiansættelse, som så kan give anledning til uenighed med virksomheden.

HVAD KAN VI GØRE?

Folketinget bør give unoterede virksomheder retskrav på at anvende værdiansættelsescirkulærerne ved fastsættelsen af værdien på medarbejderaktier. Dermed vil tvivl om aktiernes værdi blive minimeret, og langt færre ressourcer skal bruges på at værdifastsætte unoterede aktier.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Det er vigtigt at understrege, at værdifastsættelsen af medarbejderaktierne (ved tildelingen) er stort set uden betydning for den samlede skattebetaling. Værdien har således primært betydning for, hvor stor en del af den samlede skat, der skal betales ved tildelingen (om nogen overhovedet), og hvor meget der først betales ved det endelige salg af aktierne. Tilsvarende har værdien betydning for fordelingen af skattebyrden mellem medarbejder og virksomhed.

Det skyldes, at der er en 1:1-sammenhæng mellem indkomstskattepligt (hos medarbejderen) og fradragsværdi (hos virksomheden): Den del af skattebyrden, som ikke betales ved tildelingen, bliver betalt ved det endelige salg af aktien. Og den del af aktiens værdi, som beskattes som lønindkomst hos medarbejderen, udløser fradragsret hos virksomheden; mens virksomheden ikke har fradrag for den del, der beskattes som aktieindkomst hos medarbejderen.

Den provenumæssige konsekvens af forslaget vil derfor være minimal – især når det sammenholdes med de sparede administrative omkostninger hos både virksomhed og skattemyndigheder.